

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE FAMILIE POTAARDE IN PARIJS

blijspel in drie bedrijven en vijf taferelen

door

1880

Romain Deconinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2009

Nr.3007

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE FAMILIE POTAARDE IN PARIJS* op te voeren moet de naam van auteur *ROMAIN DECONINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2009/220/038
ISBN 978-90-385-10828

© 2009 Toneelfonds J. Janssens/Romain Deconinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(4à5 dames – 6à8 heren)

STIEN POTAARDE
 ALFONSIENE, zijn vrouw
 SIMONNE, hun dochter
 SCHEPEN van de burgerlijke stand
 PIJKE, vriend van Stien
 ELODIE, zijn vrouw
 ALFRED, de bruidegom van Simonne
 HILAIRE, neef van Elodie
 BODE van het stadhuis
 CHAUFFEUR
 MALOU
 DÉDÉ
 TOTOR

Mogelijke doublures :

Bode – Malou
 Chauffeur – Dédé
 Hilaire – Totor

DECOR

EERSTE BEDRIJF : Het toneel stelt de trouwzaal van het stadhuis voor. Bijna in het midden naar links een grote tafel voor de schepen, met papieren, een karaf water met glas en andere benodigdheden. Naast de tafel, naar de voorkant van het toneel, een kleiner tafeltje voor de bode, met een grote bel, het wetboek, dossier, vragenlijst, enz. Voor de tafel twee stoelen. Links voorplan opkomst van schepen en bode, rechts algemene opkomst.

TWEEDE BEDRIJF – Tweede tafereel : Het toneel stelt een zaal voor uit het museum Grevin. Drie gewelven waarin drie figuren staan. Het eerste links, het figuur van Napoleon. Het middelste een divan waarop een ziekelijke vrouw (Marie-Louise) ligt. Het rechtse figuur Marie-Louise rechtstaand.

TWEEDE BEDRIJF – Derde tafereel : Het toneel stelt een kelder voor. Links in de fond een jukebox. Links en rechts rustieke tafels en stoelen.

DERDE BEDRIJF : Het toneel stelt een hal van een hotel voor. Links een tafeltje met twee zetels.

E E R S T E B E D R I J F

De trouwzaal van het stadhuis

1^e toneel : Schepen, bode.

(Bij het opgaan van het doek staat de schepen achter zijn tafel enkele papieren in te kijken. Na een poosje bode op van rechts.)

SCHEPEN : *(een vinnige categorieke karikatuur)* Is 't nu al, bode? Zijn er geen koppels ne meer die moeten trouwen van de morgen?

BODE : *(het type van een oude jonge dochter)* Toet meneer de schepene, nog ene. *(Komt voor haar tafel en neemt het dossier.)*

SCHEPEN : En waar zijn ze? z'Hèn huldere weg toch niet verloren hier in 't stadhuis zeker? Veur hoe late zijn ze ingeschreven?

BODE : *(met dossier voor tafel bij schepen, kijkt in het dossier)* Veur 't halver elve meneer de schepene.

SCHEPEN : En hoe late is 't?

BODE : 'k Heb het juist halver elve op 't Belfort horen slaan, meneer de schepen.

SCHEPEN : Ja, als ge op 't Belfort moet voort gaan veur te weten hoe laat dat het juist is, kunde zowel naar 't scheel van nen bokaal rolmops kijken. Wat weere is 't buiten?

BODE : Overtrokken en regenachtig, meneer de schepene.

SCHEPEN : Voilà, 't Belfort zal ten achter staan.

BODE : Ah, d'horloge van 't Belfort luistert naar 't weere.

SCHEPEN : Wel mijn schaap: als ze 't ongeluk hèn van een beiaardconcert te geven hèn ze drij dagen werk veur d'horloge weere op slag te krijgen. Hoe late staat het op uw horloge, bode?

BODE : 'k Moe eerlijk zeggen meneer de schepene; 'k geloof niet da'k ze opgewonden heb... 't Is nog een horloge van mijn eerste communie.

SCHEPEN : Ah, 't is leen van uw eerste communie dade ze opgewonden hebt.

BODE : Nee neen, meneer de schepene, 'k bedoele: 'k moet ze alle twee uren opwinden, 't is maar een klein veerke ziede't. Ei ja, op mijn eerste communie was ik ook niet groot.

SCHEPEN : Als de veere volgens de persoon gaat zoude nu ne reguleur moeten dragen.

BODE : (*verlegen*) Meneer de schepene toch...

SCHEPEN : (*nerveus*) Awel, hoe late is 't?

BODE : (*kijkt op haar horloge*) Kwart van den elve... maar... (*ze luistert er aan*) ... ze staat stille.

SCHEPEN : Zelfs als ze stille staat staat ze nog juuster of 't Belfort! (*ongeduldig*) Kwart van den elve! Dus de laatsten trouwer is een kwartier te late! (*kwaad*) Sedert wanneer permitteren ze hulder van ne schepen in 't uitoefenen van zijn ambt een kwartier te laten wachten?

BODE : 't Jong koppel zal misschien in ruzie liggen, meneer de schepene.

SCHEPEN : Waarveure? z'Hèn nog geen een rede veur ruzie te maken, ze zijn nog niet getrouwd! Dat is potaarde op veurhand!!! Wie trouwt er?

BODE : (*leest in het dossier*) Mejuffer Simonne Potaarde.

SCHEPEN : Jammaar neen, 'k bedoele den achternaame!

BODE : Awel meneer de schepene, heur achtername is Potaarde.

SCHEPEN : (*kwaad*) Azo is 't vaneige potaarde op veurhand!

BODE : (*herlezend*) Mejuffer Simonne Potaarde, dochter van meneer en madam Stien Potaarde...

SCHEPEN : Dat weet ik ook! Als de dochter van potaarde is kunnen d'ouders moeilijk van porselein zijn!

BODE : (*verder lezend*) ... treedt in het huwelijk met de heer Alfred Mussche, politieagent van beroep.

SCHEPEN : (*Van achter zijn tafel, naar midden voorbij bode. Er gaat hem een licht op.*) Ah, 't is nen agent! 't Is daarmee dan ze te late zijn! 'k Heb nog geen ene agent geweten die op zijn ure is! Als ge ze moet hèn zijn ze daar van z'n leven niet.

BODE : (*Heeft ondertussen het dossier op haar tafel gelegd.*) 't Is een echte schande! Nen agent die het voorbeeld zou moeten geven van de stiptheid!

SCHEPEN : (*nijdig*) ‘k Heb het altijd gezegd: alles wat dat aan ’t stad werkt kent geen horloge!

BODE : (*licht beledigd*) Oh meneer de schepene, is dat op mij?

SCHEPEN : (*wrevelig*) Bij neen ’t bode, ‘k spreek van de dieë die werken.

2^e toneel : De vorigen en Alfred.

ALFRED : (*Vlug op van rechts. Gekleed als agent maar in ceremonie. Hijgend bij de schepen. Groetend.*) Meneer de schepene!

SCHEPEN : Wat komde gij hier doen agent?

ALFRED : Trouwen, meneer de schepene.

SCHEPEN : (*verwonderd*) Trouwen? Hedde al ondertrouw gedaan?

ALFRED : Nee ik... enfin, ja ik... ‘k Sta ingeschreven veur ’t halver elve te trouwen...

Ik ben agent Alfred Mussche.

SCHEPEN : Ah, gij zijt diene meuleneire!

ALFRED : (*groetend en verbeterend*) Mussche, meneer de schepene. Meneer de Meuleneire is brigadier.

SCHEPEN : ’t Kan mij niet schillen! Als de meuleneire is gelijk de musse zal ’t geen avance zijn veur nen draad rond hulder poot te binden!... (*nijdig*) Awel, waar is de mastiek?¹

ALFRED : (*verwonderd*) Wat mastiek?

SCHEPEN : (*tot bode*) Alee, hoe heet ze?

BODE : (*die ondertussen achter haar tafel is gaan zitten*) Potaarde, meneer de schepen.

ALFRED : Ah, meneer de schepene bedoelt mijn bruid.

SCHEPEN : Vaneigen² uw bruid! Ge zijt toch niet vanzinne van onder uw alleene te trouwen zeker?

ALFRED : Neen ik meneer de schepene, maar z’is daar niet!

SCHEPEN : Dat zie ‘k ook. Ge zijt een kwartier te late, agent!

ALFRED : Pardon meneer de schepene: vijf minuten! (*op zijn uurwerk wijzend*) ’t Is vijf minuten na halver elve!

¹ stopverf

² natuurlijk

SCHEPEN : Op de bode heur horloge is 't kwart van den elve! En ze staat tons nog stille! Moest ze gaan 't zou nog later zijn!

ALFRED : 'k Biede mijn excuses aan meneer de schepen, veur diene retard! Maar ter moet heel zeker iets veure gevallen zijn, want mijn bruid is dat niet geweune.

SCHEPEN : Ah, 't is den eerste keer niet dat ze trouwt misschien?

ALFRED : Toet toet, maar 'k wil zeggen: 't is den eerste keer dat ze te late komt.

SCHEPEN : En tons nog op den dag van heuren trouwe! Agent, 't is niet veur u te decourageren³: maar 'k zie er niet veel goed in, zul.

ALFRED : Jamaar, wat moe'k nu doen meneer de schepene?

SCHEPEN : Schien⁴!

ALFRED : Ei, 'k ben nog niet getrouwd!

SCHEPEN : Ja, 't is ook nog waar, ge zijt tons wel verplicht van te trouwen! (*nijdig*)
Awel, waar is ze?!

ALFRED : Dat weet ons Heere meneer de schepene.

SCHEPEN : Awel vraagt het tons aan ons Heere, Hij heeft misschien tijd van wachten, maar ikke niet zul! 'k Heb ten elve zittinge over de kwestie veur de begrotinge van de Ringvaart!

ALFRED : Och meneer de schepen, diene Ringvaart is toch zo haastig niet? Ge zijt er al zo lang aan bezig.

SCHEPEN : (*streng*) Agent, sedert wanneer geeft het politiekorps onderrichtingen aan 't Schepencollege? Ge zijt ingeschreven veur 't halver elve te trouwen en ge zult trouwen al stonde op uw hoofd!

ALFRED : Jamaar meneer de schepene, we moeten toch mee tweeë zijn?!

SCHEPEN : Trouwt tons mee iemand anders. 't Kan mij al niet schillen! (*tot bode*)
Bode, zijde gij niet vrij?

BODE : (*verlegen*) Meneer de schepene, 'k ben verloofd!

SCHEPEN : Awel arrangeert hulder onder malkaar, maar ik heb ten elve zittinge en daarmee is 't al! (*tot bode*) Hoe late is 't al?

BODE : (*op haar uurwerk kijkend*) Bij mij is 't nog altijd kwart van den elve meneer de schepene!

ALFRED : 't Blijft kwart van den elve.

³ ontmoedigen

SCHEPEN : Ei, g'hebt nog chance, agent Meuleneire.

ALFRED : (*groetend*) Mussche, meneer de schepene, meneer De Meuleneire is brigadier.

SCHEPEN : Is hij al getrouwd?

ALFRED : 'k Geloof het wel.

SCHEPEN : Nog een geluk, want 'k betrouwe geen een musse of geen ene meuleneire ne meer. Luistert: 'k ga voort en binnen vijf minuten kom ik weere en als uw bruid daar tons nog niet is kunde uwen trouw een jaar uitstellen, op dezelfde datum, maar een jaar later, w'hèn tons maar juist 't jaartal te veranderen! (*aarzelt om weg te gaan, kijkt rond, tot bode*) Bode, langst waar benne 'k ik binnen gekomen?

BODE : (*naar links wijzend*) Langst daar meneer de schepene.

SCHEPEN : (*Terwijl hij overgaat naar links.*) Ah merci! Ik weete nooit niet langst waar da'k ik binnen gekomen ben in dat stadhuis. Al de deuren trekken hier op malkaar! (*aan de opkomst links*)

BODE : (*staat recht*) Euh meneer de schepene, moet 'k u verwittigen als de vijf minuten omme zijn of gade van uw eigen komen?

SCHEPEN : (*bedenkt zich even*) 'k Zal nog zien, 'k zal het u binnen vijf minuten komen zeggen. (*af links*)

ALFRED : Enfin, dat is toch ambetant.

BODE : Agent, 'k verwittig u: op mij moede niet rekenen veur mee mij te trouwen, zul! 't Is 15 jaar da'k serieus verkeere en 'k heb geen goeste van mijn langdurig geluk te breken!

ALFRED : Enfin mademoiselle, dat is toch een utopie van meneer de schepene. 'k Ben naar hier niet gekomen veur mee u te trouwen!!

BODE : (*zet zich, gerustgesteld*) Ah bon... Meneer de schepene is nen hele brave mens maar als 't hij, gelijk nu, overspannen is zou hij mij mee heel 't politiekorps doen trouwen.

ALFRED : (*op zijn uurwerk kijkend*) Dat versta 'k niet! We waren afgesproken veur 't hope te komen aan 't Belfort...

BODE : Ge moet opletten: 't Belfort luistert naar 't weer zul!

⁴ scheiden

ALFRED : *(bekijkt haar even niet begrijpend, dan:)* ... en mee dan ze niet afkwamen
ben ik tons maar alleene naar hier gekomen.

BODE : Ah, ge zijt te voete, ge trouwt mee geen voiture?

ALFRED : *(nerveus)* Bij neen ik, 'k trouwe mee mijn Simonne! Mee wie gade g'hulder
mij nog almaal doen trouwen.

BODE : Jammaar neen, 'k bedoele: gewoonlijk is nen trouw toch mee een voiture of mee
nen taxi?

ALFRED : Ahja. Nee neen, de taxi is besteld veur achter den trouwe. Veur daarveure
betrouwe ik geen taxi, ze komen altijd te late!

3^e toneel : Bode, Alfred, Simonne.

SIMONNE : *(Op van rechts. Haastig bij Alfred.)* Alfred!

ALFRED : Ah, ge zijt daar! Waarvan zijde zo late?

SIMONNE : 't Schuld van Pijke, zijn vrouwe en heure kozijn.

BODE : Is dat mademoiselle Potaarde, agent?

ALFRED : Ja't. Toe bode, verwittig meneer de schepene dat ze g'arriveerd zijn!

BODE : Jammaar meneer de schepene ging het mij komen zeggen...

ALFRED : 'k Weet het, maar hij heeft ten elve zittinge en 'k zou niet girre hèn dan ze
deur mijne trouw niet kunnen voort doen aan de Ringvaart.

BODE : *(staat recht)* Ja, g'hebt gelijk. *(af links)*

ALFRED : 'k Heb hier al discutie g'had mee meneer de schepene omdat we op ons ure
niet zijn!

4e toneel : De vorigen, Alfonsiene en Stien.

*(Alfonsiene en Stien op van rechts. Ze zijn beide komisch opgekleed ter
gelegenheid van het huwelijk van hun dochter.)*

ALFONSIENE : Voila, we zijn daar.

ALFRED : 't Zou tijd worden! We zijn tien minuten te late!

STIEN : Manneke, luistert naar ne mens mee ondervindinge: zelfs als ge tien minuten te late zijt op uwen trouw, zijde nog altijd vijftien jaar te vroege.

ALFONSIENE : Daar de geestigaard! Ha'k moeten weten wat da'k nu weete 'k had hier over vijftwintig jaar niet van ja geknikt.

STIEN : 't Is heel juist kind! Want mee gij hier van ja te knikken hedde gemeent da'k ik heel mijn leven van ja zou geknikt hèn!

SIMONNE : Alee, ge geeft g'hulder ons goede courage zul! 'k Meende dat trouwen zo geestig⁵ was?

ALFONSIENE : Ja ja't, trouwen is geestig...

STIEN : 't Is maar daarachter dade de courage vandoen hebt.

ALFRED : Jamaar luistert ne keer: waarvan⁶ zijde g'hulder zo late?

SIMONNE : Awel, w'hèn zo lange achter Pijke, zijn vrouwe en heure kozijn Hilaire gewacht.

STIEN : En mee dan ze niet afkwamen zij we tons maar voort gegaan!

ALFONSIENE : Pijke zijn vrouwe zal allicht weere een crise de la nerveuse g'had hèn. (*doet Elodie na*) Als diene schepene 't ongeluk heeft van vijf minuten in heur ogen te kijken ziet hij alles troebel.

ALFRED : 't Zal schune zijn, hij is nu al troebel.

STIEN : 't Is niets, 'k heb iets mee veur hem op te klaren. (*Haalt een fles jenever uit zijn zak, gaat over en zet ze links op de tafel van de schepen.*)

ALFRED : Ei maar meneer Potaarde, ge gaat toch hier op 't stadhuis geen druppels⁷ drinken zeker?

STIEN : En waarvan niet? 't Is in 't begin om doen manneke. Den dag van mijne trouw hè'k water gedronken en tot hiertoe hè'k er nog altijd ne vuile achtersmaak van.

ALFONSIENE : De zatlap! Hij moest nu malgree een flesse tjenever meebrengen!

STIEN : In de kerke zegenen ze mee wijwater en op 't stadhuis zegenen ze mee tjenever!

ALFONSIENE : Ja, 't is daarmee da'k al heel mijn leven mee ne zatlap gezegend zitte!

⁵ prettig

⁶ waarom

⁷ borrels

5^e toneel : De vorigen, bode en schepen.

BODE : *(op van links. Blijft uiterst links. Aankondigend)* De ambtenaar van de burgerlijke stand.

SCHEPEN : *(Op van links. Voorbij bode, tot de anderen)* Ah, ge zijt daar allemaal! Ge zijt te late!

STIEN : Hoe te late? Ei ge komt zelve nog maar binnen!

BODE : *(verontwaardigd)* Dat is meneer de schepene!

STIEN : Wat wilt dat zeggen? Wij zijn hier niet veur de schepene, de schepene is hier veur ons.

SCHEPEN : *(kwaad)* 't Is heel juist! Al ge wilt zal ik een dweilke slaan ook!

STIEN : Dat moede gij weten.

BODE : Meneer de schepene, ge moet niet beginnen dweilen, g'hebt ten elve zittinge!

SCHEPEN : *(nijdig)* Is 't nu wel, ja? Wat stelde hulder wel veure dan? *(Gaat achter zijn tafel, bode gaat aan de hare zitten.)*

ALFONSIENE : Mens, dat ziet er mij ne kleine nijdigaard uit.

SCHEPEN : Ge peist g'hulder zeker dade op café zit?! *(Ziet de fles jenever op zijn tafel)* Wat staat die flesse tjenever op mijne toog te doen?

STIEN : 't Is veur een druppelke te drinken achter dan trouw, meneer de schepene.

SCHEPEN : Ziede't dat ze peizen dat z'op café zitten! *(kwaad tot Stien)* Moede'r geen serveuse bij hèn?

STIEN : Als ge gij dat liever hebt meneer de schepene...

SCHEPEN : Is 't gedaan? Op 't stadhuis wordt er niet gedronken! *(bedenkt zich even)*
In de trouwzale toch niet! Vooruit bode begint er maar aan!

BODE : 'k Drink gene alkoool meneer de schepene.

SCHEPEN : 'k Spreeke niet van te drinken, 'k spreeke van te werken!

BODE : Oh pardon! *(ze belt)*

STIEN : Alfonsiene, doe ne keer open, ze bellen.

SCHEPEN : Ze bellen niet buiten, ze bellen binnen.

STIEN : *(tot Alfonsiene)* Ah doet tons open en laat ze buiten.

BODE : *(tot de anderen)* De plechtigheid is open. De ouders van de bruid alstublieft?

ALFONSIENE : *(bij Stien)* Dat zijn wij, madam.

SCHEPEN : Dat is geen madam, dat is de bode.

ALFONSIENE : *(tot Stien)* Awel kijk ne keer, ik zou gezworen hèn dat het een vrouwmens was.

BODE : *(die in het dossier gekeken heeft)* ‘k Zie dat de bruidegom geen ouders heeft.

ALFRED : Neen, ‘k ben een weeze!

STIEN : *(lachend)* Hij zal genoeg hèn mee zijn schuunmoeder!

ALFONSIENE : En als ’t hij naar zijn schuunvader zal kijken zal ’t hij ook genoeg hèn.
(beweging van drinken)

SCHEPEN : *(nijdig)* En ik moet hulder verwittigen da’k er ook genoeg van hèn.

STIEN : *(tot Alfonsiene)* Diene vent heeft iets tegen ons, zul!

SCHEPEN : Vooruit bode, doe voort!

BODE : Zeker meneer de schepene! *(tot de anderen)* De getuigen alstublieft?

ALFRED : Ja, ’t is ook nog waar: wie zijn ons getuigen?

SIMONNE : Pijke zijn vrouwe en heure kozijn Hilaire.

BODE : En waar zijn ze?

ALFONSIENE : w’Hèn zolang achter hulder gewacht en ze kwamen niet af!

STIEN : Awel wat geeft dat? *(tot bode)* Trouwt hulder zonder getuigen.

BODE : Het wetboek zegt dat er op een huwelijk twee getuigen moeten zijn! Ene van het vrouwelijke en ene van het mannelijk geslacht.

STIEN : Wat kunde nu mee geslachte getuigen doen?!

SCHEPEN : *(kwaad)* Dus zijde niet compleet en kunde weere niet trouwen!

ALFONSIENE : Zeg zeevereire dat is ons schuld niet, zul!

SCHEPEN : *(beledigd)* Wat zegt ze?!! Zeevereire tegen de schepen van de burgerlijke stand?!! *(nervus)* ‘k Ga iets krijgen! ‘k Ga iets krijgen!!

BODE : *(staat haastig recht)* Kalmeert u meneer de schepene! *(Neemt de karaf water en het glas.)* Drinkt een beetje water, toe.

STIEN : Dat hij een druppelke drinkt, ’t zal beter zijn.

BODE : *(waardig)* Meneer de schepene drinkt niets anders of water.

SCHEPEN : Bode mee wat moeide gij u?! *(tot Stien)* Geef mij nen druppel!

STIEN : *(Neemt vlug het glas van de bode, tot schepen:)* ‘k Zal ‘k ik inschenken, zegt gij als het genoeg is. *(begint te schenken)*

SCHEPEN : *(kwaad)* ‘k Heb er genoeg van.

STIEN : *(houdt op met schenken)* 't Is weinig zul!

SCHEPEN : Jammaar neen, 'k ben van diene druppel niet bezig, schenk maar voort!
(Stien doet het. De schepen kwaad tot de anderen) 'k Heb er genoeg van van schepen te zijn! Dat het maar al rap weere kiezinge is!

STIEN : *(zelf roepend)* Genoeg! *(Houdt op met schenken en geeft het glas aan de schepen.)* Zeg, we moeten zien dat er nog een beetje overschiet veur ons ook hein! *(De schepen drinkt in een teug het glas leeg. Doet beweging dat het straf is.)*

ALFONSIENE : Ja, hij moet er ook niet op knabbelen!⁸

SCHEPEN : *(Komt van achter tafel, bij Stien en Alfonsiene)* Voila, 'k verwittig hulder: binnen vijf minuten kom ik weere en als de getuigen daar tons niet zijn moede'r niet meer op rekenen van nog te trouwen zolang da'k ik schepen ben!

ALFONSIENE : 't Zijn wij niet die trouwen, 't is mijn dochter.

SCHEPEN : Ah pardon, missen is menselijk! *(over bij Alfred)* Agent Meuleneire...

ALFRED : *(groetend)* Mussche, meneer de schepene, meneer De Meuleneire is brigadier!

SCHEPEN : Diene brigadier begint op mijn zenuwen te werken! Luistert agent brigadier...

ALFRED : *(hem voleindigend)* Ja ja, binnen vijf minuten zijde hier weere en als de getuigen daar niet zijn moe'k er niet meer op rekenen van te trouwen!

SCHEPEN : Sésa! *(drukt hem de hand)* Proficiat! Nen agent die weet wat dat hij wilt is weerdig brigadier te worden! *(kwaad tot allen)* g'Hebt mij verstaan hein! Als ge binnen vijf minuten niet kompleet zitte allemaal op straat! *(Terwijl hij naar links gaat.)* Hoe dat ze hier geen wegwijzers hangen! 'k Ben hier al zoveel jaar en 'k lope nog altijd verloren! *(Aflinks gevolgd door bode.)*

6^e toneel : Alfred, Simonne, Stien en Alfonsiene.

ALFONSIENE : 't Is alleenlijk gene zeevereire, 't is er nog ne zot bij!

⁸ Hij heeft er ook geen problemen mee.

ALFRED : Jamaar ik verstaan het, zul madam Potaarde! Eerst waarde g'hulder hier niet, tons zijn de getuigen hier niet en 't wordt al langs om later. De schepen heeft ten elve gemeenteraad over de Ringvaart.

STIEN : *(heeft de fles en het glas genomen en wil inschenken)* Ah, gaan z'aan de Ringvaart beginnen?

ALFONSIENE : Ja, en gij gaat aan den drinkvaart beginnen! Laat die flesse maar staan, ge kunt wachten tot wanneer dan ze getrouwd zijn!

STIEN : Jamaar, zie ne keer dat ze niet trouwen.

SIMONNE : Ei, gij zit goed, pa!

ALFONSIENE : Stien, als ge durft drinken keer ik weere naar mijn huis!

ALFRED : Alstublieft zul, w'hèn al moeilijkheden genoeg! *(Stien zet de fles en het glas tegen zijn goesting terug op de tafel.)*

SIMONNE : Enfin, waar zitten Pijke, zijn vrouwe en Hilaire nu?

STIEN : Weete wat? 'k Zal ne keer gaan kijken waar dat ze zijn. *(Over naar rechts.)*

ALFONSIENE : Een minuutje Stien, alleene gade niet buiten. 'k Ga mee! *(over naar rechts en terwijl ze afgaat rechts)* Ge zou kunnen gaan kijken in de cafeetjes. *(af rechts)*

STIEN : *(Met een zucht, veelbetekenend tot Alfred)* Manneke, doet uw ogen open... g'hebt nog occasie! *(af rechts)*

7e toneel : Simonne en Alfred.

ALFRED : Van nen trouw mee hindernissen gesproken...

SIMONNE : *(neemt hem vast)* Och toe Alfred, dat zal allemaal wel passeren.

ALFRED : 't Is waar Simonneke! De dag waardat we zolange achter gewacht hèn! *(hoofd aan hoofd)* Man en vrouw! Getrouwd zijn! *(bedenkt zich)* Wat zou uw vader daar willen mee zeggen mee: "doet uw ogen open, g'hebt nog okkasie"!

SIMONNE : Ei maar Alfred, kende mijne pa nu nog niet!

ALFRED : Mijn klein Simonneke! *(neemt haar in zijn armen, gelukkig glimlachend)* Binnen vijf minuutjes zijde mijn vrouwke!... *(wordt ernstig)* ... als alles goed gaat!

SIMONNE : Ei maar Alfred wat hedde gij? 'k Heb u nog nooit zo pessimistisch niet gezien en nu surtout op den dag van onze trouw! Peisde nu dat een ander koppel ook ne keer niets tegenkomt op den dag van hulder trouw? Ge weet toch wel dat er een spreekwoord is dat zegt: den eerste slag is de kwaadste.

ALFRED : Ja, 't is nog vroeg, we zijn nog niet getrouwd en ge spreekt al van te slaan!

SIMONNE : Bij neen, dat wil zeggen: als het begin moeilijk is, is de reste nog zo gemakkelijk.

ALFRED : Mijn klein vrouwke, 't is genoeg dade bij mij zijt en al de moeilijkheden verdwijnen! (*neemt haar terug in zijn armen*) 't Zal mij aardig veure komen van den avond: anders doe 'k u naar huis en 'k moet alleene weere keren; maar van den avond gaan we tegare⁹ naar ons eigen huizeke.

SIMONNE : (*ernstig*) Zeg Alfred, ik heb daar zo op gepeist: 'k zou liever niet naar ons huis gaan.

ALFRED : (*verschrikt*) Simonne, ge zijt toch niet vanzinne van van den avond weere bij uw moeder te gaan zeker?

SIMONNE : Maar bij neen ik! Maar ge weet toch wel dat het de mode is dat de jonge trouwers achter 't huwelijk een huwelijksreize maken!

ALFRED : Ah, 't is dat dade wilt zeggen.

SIMONNE : Al is 't maar veur nen dag of twee.

ALFRED : Simonneke, we maken toch een reize en 't zal veur meer of twee dagen zijn, 't is veur heel ons leven.

SIMONNE : (*verliefd*) En waar gaan we naartoe?

ALFRED : (*verliefd*) Naar 't paradijs!

8^e toneel : De vorigen, Elodie, Pijke en Hilaire

(*Elodie haastig op van rechts, geladen met twee valiezen, gevolgd door Pijke, eveneens met twee valiezen.*)

SIMONNE : Ah, ze zijn daar.

⁹ samen